

сбы, за да ми явятъ тълкованіе-то на снѣ-
7 тѣ. *Тогазъ вѣдѣхъ волхви-тѣ, вра-
жари-тѣ, Халдеи-тѣ, прѣдвѣщатели-тѣ, и
азъ казахъ снѣ-тѣ си прѣдъ тѣхъ, но не
8 ми явихъ тълкованіе-то му. А послѣ дой-
де прѣдъ мене Даниилъ, *на когото име-то
бѣ Валтасаръ, споредъ име-то на мой-тѣ
богъ, и *въ когото е духъ-тъ на святы-тѣ
богове: и прѣдъ него казахъ снѣ-тѣ, и
9 рѣкохъ: Валтасаре, *началниче на волх-
вы-тѣ, понеже познахъ че духъ-тъ на
святы-тѣ богове е въ тебе, и нищо скры-
шно не е мѣчно за тебе, *ето* видѣнія-та на
снѣ-тѣ ми кой-то видѣхъ и ты кажи тъл-
кованіе-то му. Ето видѣнія-та на главъ-
10 тѣ ми върху одръ-тѣ ми: гледахъ, и *ето
дърво въ срѣдъ земѣ-тѣ, и высочина-та
11 му голѣма. Това дърво станжъ голѣмо и
яко, и высочина-та му стигаше до небе-то,
и гледаше ся до краища-та на всичкъ-тѣ
12 земѣ. Листіе-тѣ му бѣхъ хубави, и плодъ-
тѣ му много, и въ него имаше храна
за всичкы: *подъ сѣнъ-тѣ му почивахъ
животны-тѣ отъ поле-то, и у вѣтвы-тѣ му
прѣвивавахъ птици-тѣ небесны, и отъ
13 него ся храняше всяка плѣть. Видѣхъ въ
видѣнія-та на главъ-тѣ си върху одръ-тѣ
си, и ето, *стражъ и *святъ слѣзе отъ
14 небо-то; И выкижъ велегласно, и рече така:
*Отсѣчѣте дърво-то, и изсѣчѣте вѣтвы-тѣ
му; истрѣсѣте листіе-тѣ му, и распырѣ-
те плодъ-тѣ му: *да бѣгаты животны-тѣ
отъ подъ него, и птици-тѣ отъ вѣтвы-тѣ
15 му: Пльнъ-тѣ обаче на кореніе-тѣ му оста-
вѣте въ земѣ-тѣ, и то съ узжъ желѣзъ
и мѣднъ, въ трѣвжъ-тѣ на поле-то; и да
ся мокри съ росжъ-тѣ небеснъ, и дѣлъ-тѣ
му нека бѣде съ съ животны-тѣ въ трѣ-
16 ва-тѣ на земѣ-тѣ: Сърдце-то му да ся
изгъни отъ челоуѣческо, и да му ся даде
скотско сърдце: и *седмъ врѣмена да ми-
17 наты върху него. *Това* нѣщо е съ съ за-
повѣдъ на стражи-тѣ, и прошеніе-то чрѣзъ
думжъ-тѣ на святы-тѣ: *за да познаѣхъ
живи-тѣ *че Вышній е Владѣтель на цар-
ство-то на челоуѣцы-тѣ, и комуто ще,
дава го, и поставя върху него нищожный
18 тѣ отъ челоуѣцы-тѣ. Тойзи снѣ видѣхъ
азъ царъ Навуходоносоръ: и ты, Валта-
саре, кажи тълкованіе-то му; *защото
всичкы-тѣ мудреци на царство-то ми не
можѣтъ да ми явятъ тълкованіе-то: а ты
мокешъ; *защото духъ-тъ на святы-тѣ
богове е въ тебе.

19 Тогазъ Даниилъ, *на когото име-то бѣ

Валтасаръ, останжъ смаянъ до единъ
часть, и размышленія-та му го смущавахъ.
Царь-тѣ отговори и рече, Валтасаре,
да ти не смущава снѣ-тѣ, или тълкова-
ніе-то му. Валтасаръ отговори и рече:
Господарю мой, *снѣ-тѣ да бѣде вързъ
онѣзи които ты мразятъ, и тълкованіе-то
20 му вързъ врагове-тѣ ти. *Дърво-то което
си видѣлъ, че станжъ голѣмо и яко, на
кое-то высочина-та стигаше до небе-то,
21 и ся гледаше отъ всичкъ-тѣ земѣ: И
листіе-тѣ му бѣхъ хубави, и плодъ-тѣ му
много, и храна за всичкы-тѣ имаше въ
него, и подъ него обитавахъ животны-тѣ
на поле-то, а у вѣтвы-тѣ му прѣвивавахъ
22 птици-тѣ небесны: *Ты си това *дърво*,
царю, кой-то си станжъ голѣмъ и ятъ:
и величество-то ти ся възвыси, и стигнъ
до небо-то, и *власть-та ти до край-тѣ
23 на земѣ-тѣ. *А заради това що е видѣлъ
царь-тѣ стражъ и святъ да слази отъ
небо-то, и да говори: Отсѣчѣте дърво-то,
и го съборѣте: само пльнъ-тѣ на кореніе-
тѣ му оставѣте въ земѣ-тѣ, и то съ узжъ
желѣзъ и мѣднъ, въ трѣвжъ-тѣ на поле-
то: и да ся мокри отъ небеснъ-тѣ росжъ,
и *съ животны-тѣ на поле-то нека бѣде
дѣлъ-тѣ му, додѣ заминжътъ седмъ врѣ-
24 мена върху него: Това е тълкованіе-то,
царю, и това рѣшеніе-то на Вышняго,
кое-то стигнъ върху господаря ми царь-тѣ:
25 И *ще ся изгонишь отъ челоуѣцы-тѣ, и
съ животны-тѣ на поле-то ще е селеніе-
то ти, и ще *ядешъ трѣвжъ като говеда-та,
и роса-та небесна ще ти мокри: и седмъ
врѣмена ще заминжътъ върху тебе, *додѣ
познаешъ че Вышній е Владѣтель на цар-
ство-то на челоуѣцы-тѣ, и *дава го кому-
26 то ще. А за това що ся заповѣда да оста-
вятъ пльнъ-тѣ на кореніе-тѣ на дърво-то:
царство-то ти ще ти бѣде утвърдено, *като
27 познаешъ небеснъ-тѣ власть. За то, царю,
нека ти бѣде угоденъ съвѣтъ-тѣ ми, и
*изсѣчи грѣхове-тѣ си съ правдъ, и без-
законія-та си съ милость къмъ убогы-тѣ:
*негли ся продлжъжъ благоденствіе-то ти.
28 Всичко това постигнъ царъ Навуходо-
29 носора. Въ свѣршѣкъ-тѣ на дванадесетъ
мѣсецы, като ходѣше по царскъ-тѣ па-
30 латъ Вавилонскъ, *Отговори царь-тѣ и
рече: Не е ли този великій Вавилонъ
кого-то азъ съградихъ за столицъ на цар-
ство-то съ крѣпость-тѣ на силъ-тѣ си, и
31 въ честь на слажъ-тѣ си? *Дума-та бѣ
още въ уста-та на царя, и *станжъ гласъ

ж Гл. 2. 2.
з Гл. 1. 7.
и Псал. 63; 11. Ст. 18. Гл. 2;
11. 5. 11, 14.
к Гл. 2. 48; 5. 11.
л Псал. 3; 3 и др. Ст. 20.
м Вжъ Псал. 4; 20. Псал. 17;
23. 3; 6.
н Псал. 103; 20. Ст. 17, 23.
о Втор. 33; 2. Гл. 8; 13. Зах.

14; 5. Иуд. 14.
о Мат. 3; 10.
п Іез. 31; 12.
р Гл. 11; 13. 12; 7.
с Псал. 9; 16.
т Гл. 2; 21. 5; 21. Ст. 25,
32.
у Вжъ. 41; 8, 15. Гл. 5; 8,
15.
ф Ст. 8.

х Ст. 8.
ц Вжъ. 2 Цар. 18; 32. Іер.
29; 7.
ч Ст. 10, 11, 12.
ш Гл. 2; 38.
щ Іер. 27; 6, 7, 8.
ъ Ст. 13.
ы Гл. 5; 21.
ь Ст. 32. Гл. 5; 21 и др.
н Псал. 106; 20.

ю Псал. 83; 18. Ст. 17, 32.
я Іер. 27; 5.
м Мат. 21; 25. Лук. 15; 18,
21.
н 1 Пет. 4; 8.
о 3 Цар. 21; 29. Псал. 41; 1
и др.
п Псал. 16; 18. Гл. 5; 20.
к Гл. 5; 5. Лук. 12; 20.
с Ст. 24.